AKBABA

Celâl Bayar — Şaştım, kaldım: Kadın âzamızın çoğalışına göre her gün nerdahmı olsam, yoksa Kenan Öner'in «On İki Evamir» ine göre hemen sakalmı koyuversem?..

Hacivat

— Ooof, hay hak!

— Kolay gele.. Karagöz mü oynatıyorsun?

— Perde kurdum, şem'a yaktım, gösterem zıll-u hayal!

— Yoksa aklını mı oynatıyorsun?

— Hulûs ile ihlâs!.. Naz ile niyaz!.. Hürmetle ubudiyet!.. Nispetle mensubiyet!.. Tamik ile tahkik, tazyik ile tasdik!.. İkrar ile inkâr, izhar ile izmar!..

— Bitti mi?..

— Hayır, bitmedi.. Nefes alıyorum!

— Ama, ben alamıyorum.. Boğulacağım!

— Çare yok, dayanacaksın.. Demokrasi devrindeyiz!

— Anlamadım, neye dayanacağım?

— Fikir hürriyetine.. Söz hürriyetine.. Yazı hürriyetine!

— Ay bunlar fikir mi?.. Bunlar söz mü?.. Bunlar yazı mı?..

— Elbet.. Demokrat Parti İstanbul Başkanının gazetelerdeki demecini okumadın mı?..

— Okudum.. Okudum ama, Sayın Kenan Öner beyanatında: «Ben daha yirmi günlük siyasiyim» diyor..

— Belli, ağzı süt kokuyor.. Bebecik..

— Değil mi ya?

— Değil!

— Neden?

— Ağzı süt kokuyor ama, fikirleri hacı yağı kokuyor!

— Peki, bunu karagöze çevirmek niçin?

— Estağfurullah.. Ben onu karagöze çevirir miyim hiç.. Karagöz sevimli bir halk tipidir!

— Ya neye çevirdin?

— Hacivada!

Çimdik

PARTİ, BANKA, SAAT!

Her toprağın kendi cevherine göre bir önemli mahsulü vardır: Tekirdağın karpuzu, Değirmenderenin fındığı, Adananın pamuğu...

Mektepler, müesseseler de böyledir: İşte İş Bankası!

Bu Millî Bankamız, cidden adına lâyık işgüzar şahsiyetler yetiştirdi. Rahmetli Siirt Mebusu Mahmut: Koskoca bir matbaa kurmuştu!.. Sayın Celâl Bayar: Koskoca bir parti kurdu! Yusuf Ziya Öniş koskoca bir şirket kurdu!.. Şimdi, gazetelerin verdiği bir müjdeye göre eski İş Bankası Umum Müdürü Muammer Eriş te koskoca bir Banka kuruyormuş!

Koskoca bir banka!.. Lâf değil bu!..

Hepsi Demokrat Parti Lideri Sayın Celâl Bayarın yavruları olan bu kuruculara gıpta ile selâmlarız!.. Çünkü, matbaalar, şirketler, partiler, bankalar kuran bu becerikli zevat huzurunda biz kursak kursak, ancak saatimizi kurabiliriz. Şayet o da Emniyet Sandığında değilse!

— Kürdan da Karaborsacıların eline geçmiş..
— Elbet, dişlerini karıştıracak kadar ancak onların karnı doyuyor!

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 101

İlk Maç!

İki parti arasındaki ilk dostluk maçı, bir fikir çarpışmasiyle şehrimizde başlamıştır.

Demokratların Dersaadet reisi Bay Kenan Öner'in gazetelerde çıkan «on iki buyruğu», maçın on iki ravntluk olacağını gösteriyordu.

Fakat, C. H. P. nin İstanbul Başkanı, beklenmedik bir çıkışla işi şıpşak bitiriverdi:

— Ben, Sayın Celâl Bayar'ın bu fikirde olduğunu sanmıyorum!

Alâeddin Tiridoğlu'nun ağzından çıkan bu cümle, bir yumrukta bir deveyi göçerten ünlü bir boksör kroşesi gibi rakibini can evinden vurdu: Menajerler hemen sünger attılar... Pes!

Demek, C. H. P. nin İstanbul Başkanı tam formunda imiş: Zekâsının ve güveninin bütün zemberekleri yağlı, bütün yayları gergin ve pırıl pırıl bir dikkatle uyanık!

Bu fikir çarpışmalarının şimşek parıltıları altında hakikatlerin gittikçe aydınlanacak yüzünü görüyor ve seviniyoruz.

Sayın Celâl Bayar'a, eski partisine ettiği yeni hizmetten dolayı teşekkür borcumuzdur.

Yusuf Ziya ORTAÇ

Atom esrarı kaçırıldıktan Sonra:

— Sen esrar kaçakcılığı yapıyormuşsun... Öyle mi?..
— Estağfurullah bayım, ne haddimize!..

Amerika — Şu aç milletleri nasıl doyuracağız ?..
İngiltere — Asıl şu aç gözlü milletleri nasıl doyuracağız ?..

Demokrat Parti ilâhisi

Açar Bayarın gülleri :
Halk Partisi deyu deyu..
Durmaz öter bülbülleri :
Demokrasi deyu deyu !..

●

Koraltan'ın dili kayar,
Kenan Ömer madde sayar :
Tesbihimin Celâl Bayar
İmamesi deyu deyu !..

Köprülümüz söz edince :
Alkış tutar Refik İnce !
Alttan alta, ince ince :
«Ne siyasî !» deyu deyu !..

●

Pirimizden aldık izin :
Güfte bizim, beste sizin !
Okuyalım : Partimizin
İlâhisi deyu deyu !..

Demokrat dede

TOPLANTI

Kayseride çıkan "Doğru Yol„ arkadaşımızın verdiği malûmata nazaran Halkevi ses sanatkârları gürültülü bir toplantı yapmışlardır. Neticede bir kısım sanatkârların pastırmaları çıkmış, ötekilerin akordu bozulmuştur !

Aç Avrupa

Memleketimizin, aç kalan Avrupaya nasıl yardım edebileceği mevzuunda konuşuluyordu. Meşhur toklarımızdan biri :

— En iyisi, onların açlığıyle gıda maddelerimizi mübadele etmektir ! dedi.

Bir ses cevap verdi :

— Aman, sakın ha... Gıda maddelerimizi verelim, Avrupa doysun; fakat açlıkla mübadele, asla !.. Piyasamız lüzumundan fazla aç gözlülerle dolu !..

VECİZELER

Haber verildiğine göre saygısızlarla savaş derneği, halkı aydınlatmak maksadiyle bir takım vecizeler bastırmaktadır. Bu vecizeler duvarların bir kabahat edilemiyecek kadar yüksek yerlerine, umumî meydanlardaki ilân tahtalarına, tünel, tramvay gibi taşıtlardan işleyenlere asılacaktır. Vecizelerden birkaçını örnek olarak alıyoruz:

Medeniyet, üslûpta zerafet demektir.

Konuşmak yemekse nezaket onun garnitürüdür!

İnsanlar birbirlerinden özür diledikçe insanlaşırlar!

Spor şûrası

Ankarada toplanan spor şûrasının bir haftalık proğramında üç gün konser, bir gün sinema ve bir gün çay günü olarak ayrılmıştı. Şûranın spor meselelerini görüşmek için bir günden fazla zamanı kalmadığına göre neden dolayı müddetin bir hafta olarak tesbit edildiği sualine yetkili bir zat şu cevabı vermiştir:

— Sair günlerde de âzâ sporu fiilen denemiş olsunlar diye Şûra bir hafta uzatıldı: Filim, göz sporu; konser, kulak sporu; çay, mide sporu değil midir?

Orkestra şefi

Ankarada bulunan Hikmet Münir, İstanbulda çıkan Vakıt gazetesindeki fıkrasında "Orkestra şefi halka arkasını mı dönmeli, yüzünü mü?„ diye soruyor. Burhan Felek'in müsaadesiyle hatırlatalım. Nasrettin Hoca gayet çirkin bir kadınla evlenmiş. İlk gece karısı sormuş:

— Gelenlerden kimlere çıkayım efendi?

Hoca cevap vermiş:

— Benim karşıma çıkma da kime çıkarsan çık!

Anlaşılan orkestra şefi de Hikmet Münire yüz çevirmesin de kime çevirirse çevirsin!

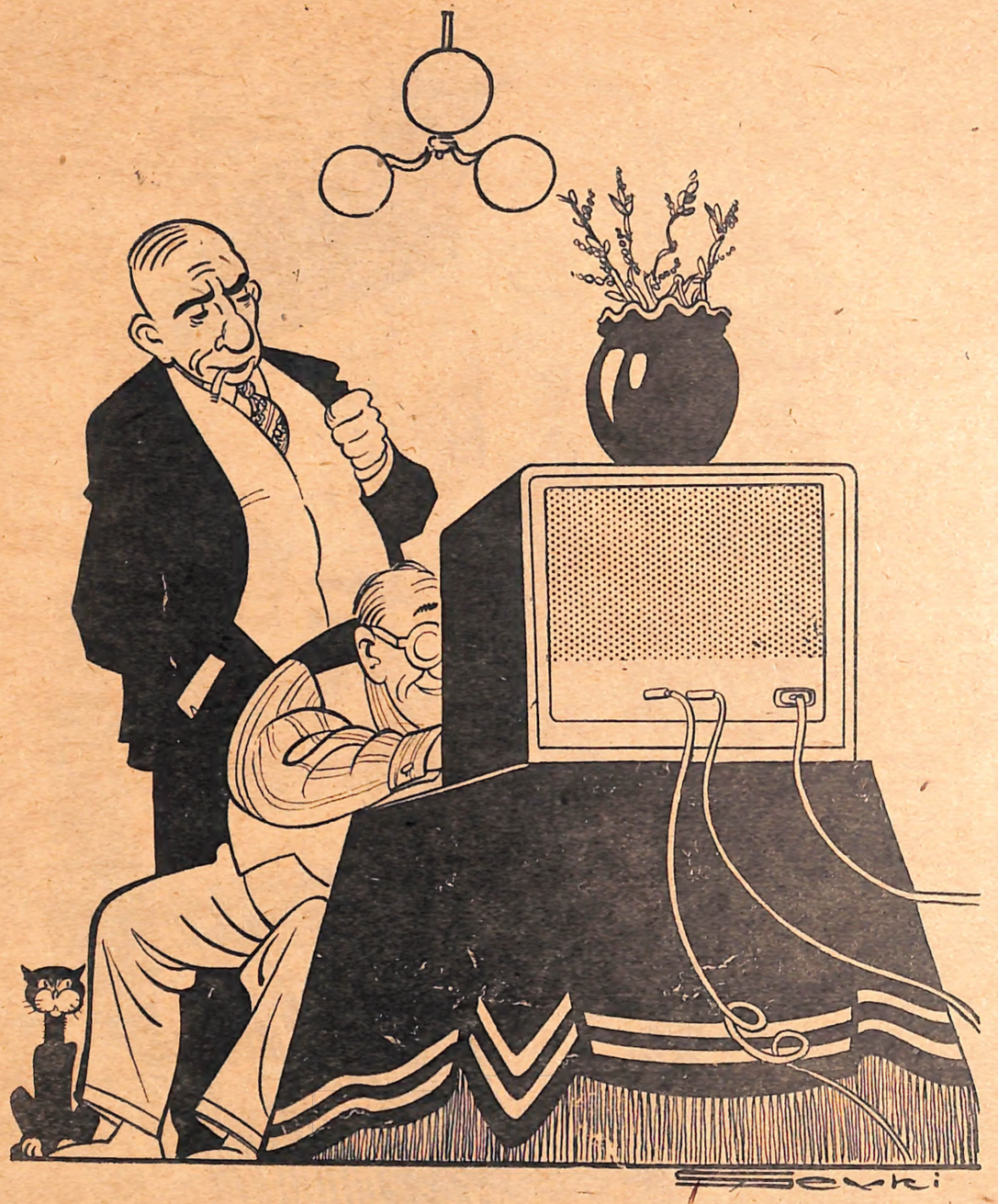

— Radyo ucuzluyor: Amerikadan on dokuz liraya alınan radyolar piyasada yetmiş liraya satılacakmış!

— Aradaki elli bir lira ne oluyor?

— İstanbul limanından Galata rıhtımına kadar nakliye masrafı olacak!

Kıtalar

Mükrimin Halil gazetesini okuyordu. İbnül Emin sordu:

— Gözüme "İran„ diye bir kelime ilişti. Ne olmuş İrana?

— Yabancı kıtalar varmış da efendim...

İbnül Emin güldü:

— Ha... Mülemma olmuş desene şuna!

Şehir Meclisi

İstanbul Şehir Meclisi tatil yaptı. Fakat tatilden evvel önemli meselelerin halledildiği bildirilmektedir. Yalnız "Röfüj„ kelimesinin mânası, bu toplantıda anlaşılamadığından lâzımgelen şey yapıldıktan sonra izahı gelecek devreye bırakılmıştır.

Yuva

Bartından orada bir çocuk yuvası yapılacağı haber verilmektedir.. Daha evvel Millî Tasarruf kanununa uyularak düğünlerde her türlü israf menedilmiş, zenginlerin ve müsriflerin yuvası yapılmıştı; demek, şimdi sıra çocuklara geldi! Darısı İstanbuldakilerin başına..

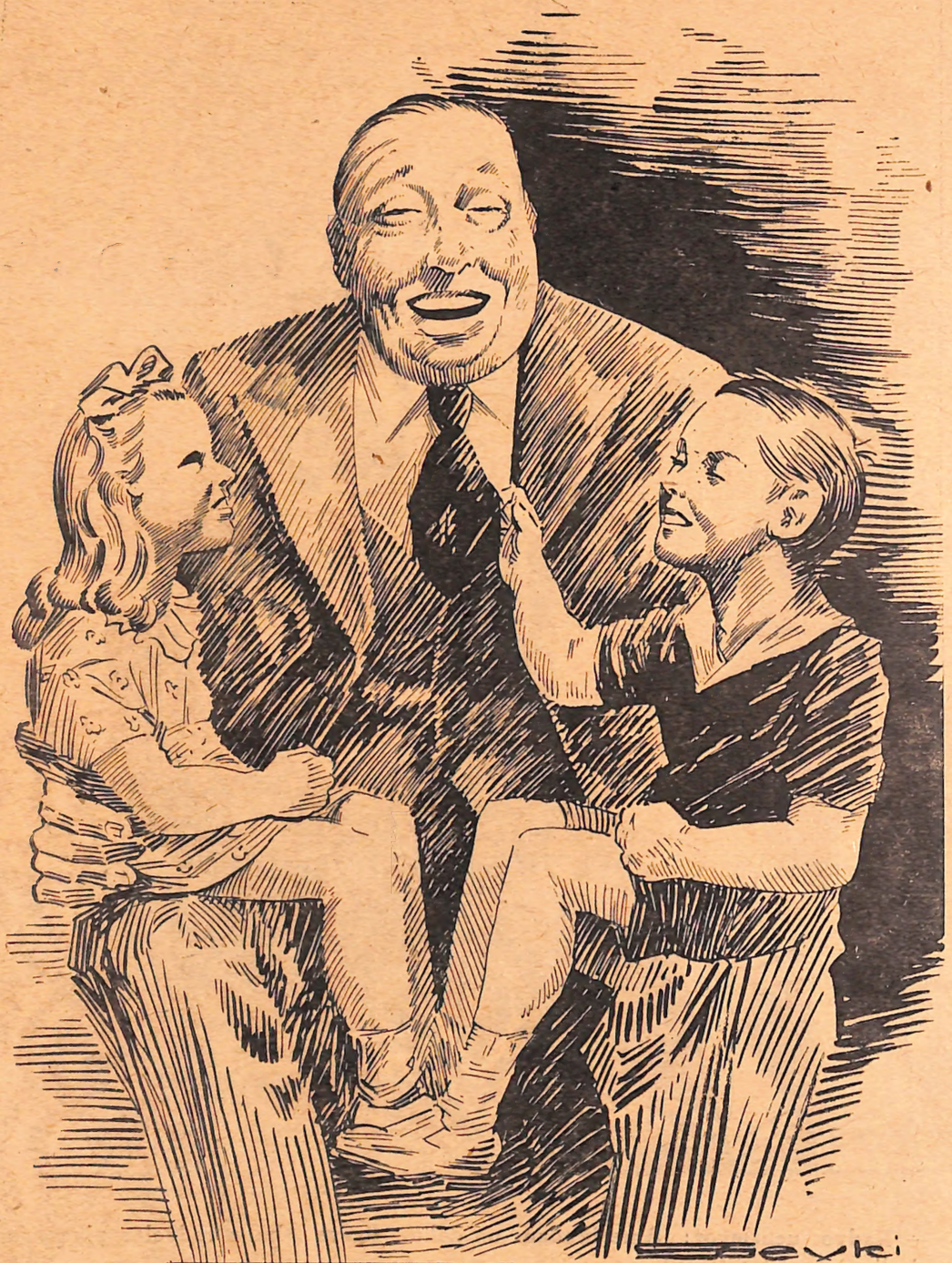

— Söyle bakayım oğlum: Büyüyünce ne yapacaksın?
— Senin gibi çok para kazanacağım!
— Ya sen kızım?
— Ben de annem gibi çok para harcayacağım!

TALİMATNAME

Şehir Tiyatrosu için bir talimatname hazırlandığını öğrendik. Bu talimatname idarî ve teknik olmak üzere iki kısımdan mürekkeptir. Teknik kısma ait maddelerden bazılarını aşağıya yazıyoruz:

Madde 41 — Koridorlarda bulunacak eşya:

a — Yangına karşı su dolu kovalar.

b — Zelzeleye karşı Ya Hafız lâvhaları.

c — Saygısızlara karşı uzun sopalar.

Madde 42 — Salonda bulundurulacak eşya:

a — Düşecek eşyaları tutmak için her locanın altına gerilecek fileler.

b — Her koltuğun altında birer çöp kutusu.

c — Her koltuğun önünde birer küçük portmanto.

Madde 43 — Sahnede bulundurulacak eşya:

a — Sahne dönerken haldırtı etmesin diye çarklara sürülmek üzere gres yağı.

b — Sami Ayanoğlu baş roldeyken suflör tarafından kullanılmak üzere bir megafon.

c — Bazı figüranları harekete getirmek üzere bir üvendire..

MARKO PAŞA

Dr. M. C. Şişli:

İki yıldır basılmayan telefon rehberi yeniden basılıyormuş. Neden acaba?

Marko Paşa:

Aboneler hangi numara ile konuşamıyacaklarını rehberde arasınlar diye...

★

Bahaettin Erdoğan, Adana:

Sayın Marko Paşa;

1 — Bizim bildiğimiz hacılar günde 85 defa yatıp kalktığı halde sizin (Ankara mektupları) sütunundaki hacıağanın yatmazlığı neden?

2 — Sevgilimden uzakta yâd illerdeyim. Kendisinden bir fotoğrafını istedim. Buna karşılık ardında «Aşkımın yadigârı» yazılı fotoğrafının arabını göndermiş! Ya buna ne dersin?

3 — Asıl adresiniz, yani isminiz?

Marko Paşa:

1 — Bizim Ankaradaki «Hacıyatmaz» eski hacılardan değildir. Millî hacıdır. Sonra, mesleği icabı, yatmaması lâzım. Yoksa, gazeteci tâbiriyle havadisleri atlar. O havadisleri atlarsa, biz de onu gazeteden atlatırız. Bunun için bizim hacı bir «hacıyatmaz»dır!

2 — Belki sizi Karacaoğlan sanmıştır Adanada olduğunuzu gürünce!

3 — Adresle ismin aynı şey olduğunu söylediğinize göre asıl ismim «Haftalık mizahi Akbaba gazetesi»dir. Adresim de Marko Paşa - İstanbul.

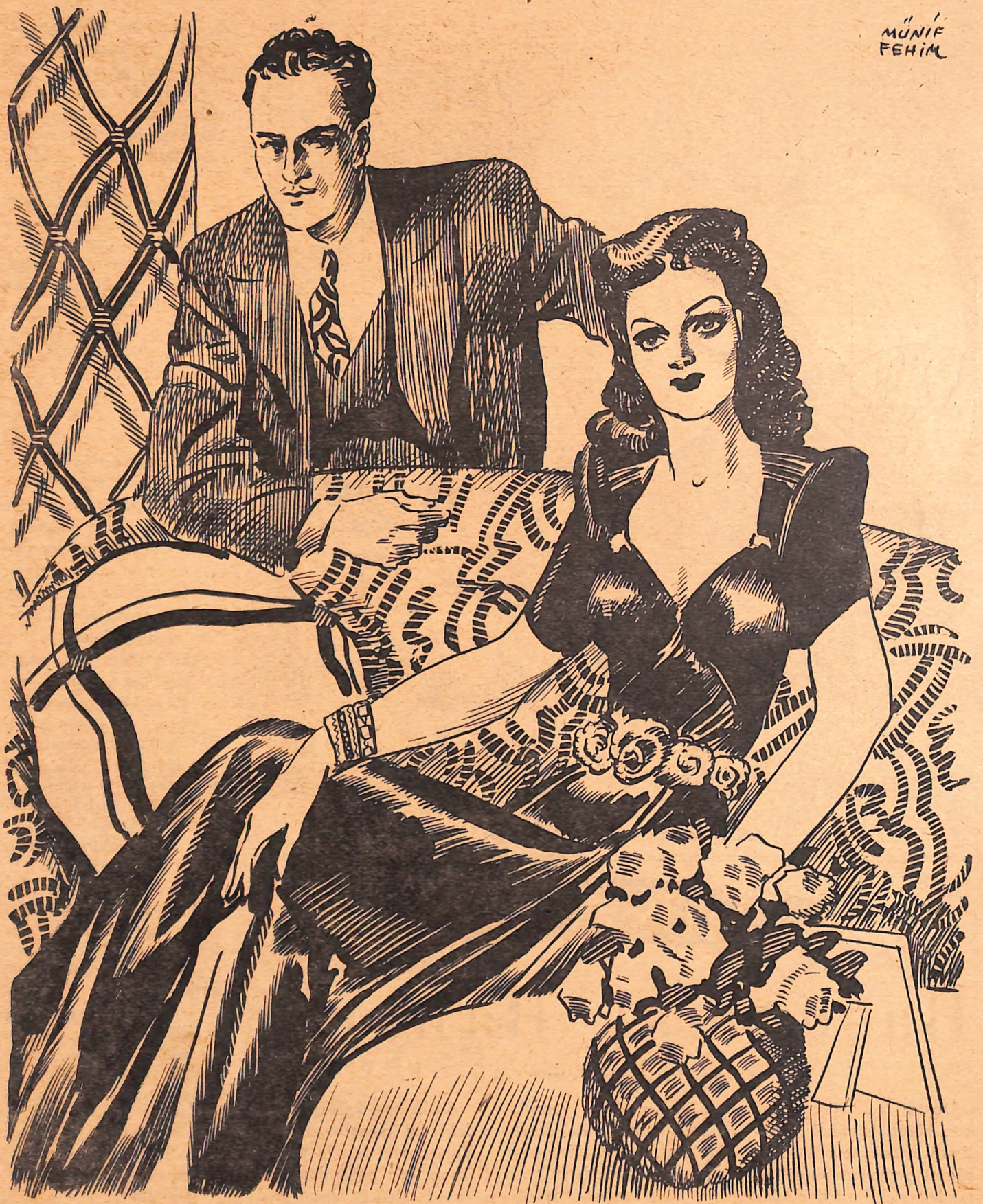

— Gözlerimin içine bir baksanız gönlümdekileri okursunuz...
— Katiyen... Açık saçık şeyler okumayı hiç sevmem!

Güzel sanatlarımızdan: İnce saz!

Başağrısı Bahane!

Yazan: Ercümed Ekrem TALU

Doktor Yaldızlayan Kirkor, bütün İstanbul çevresinde kendisine büyük bir şöhret yapmıştı. Bu şöhret mesleğindeki başarılarından ziyade daha başka sebeplere dayanıyordu. Doktor Yaldızlayan kendini satmasını bilen adamdı. Cerbezeli idi, girgindi, yakışıklı ve sıcak kanlı idi. Kadın hastalar, en ehemmiyetsiz şeyleri bahane ederek onun muayenehanesine koşarlar, verdiği ilâçlardan çok, cazibesinin, tatlı dilinin, çapkınca şakalarının tesiriyle iyileşiverirlerdi.

Kadınların kendi hakkındaki bu kanaatini doktor Yaldızlayan da biliyordu. Onun için bunlardan biri ile — ilk defa da olsa — karşılaştığı zaman işi çabucak teklifsizliğe döküyor, dostluğu ileri götürmek hevesine düşüyordu.

Doğrusunu söylemek lâzımsa, kabahat onda değildi. Mesleğe atıldığı gündenberi, dertlerine gûya derman aramak için muayenehanesine baş vuran kadınlardan belki pek azı, yakışıklı ve şirin doktorun sihirli tesirinden kurtulmuştu. Bu vaziyet karşısında da o, tabiatiyle şımarmıştı.

Günlerden birgün, sırtında o pek yakışan beyaz gömleği ile, muayene odasında hasta beklerken, hizmetçisi kapıdan içeriye, son derece şık giyinmiş, körpecik bir kadıncağız soktu.

Ortalığı bir anda kaplayan nadide bir Paris lâvantasının sersem edici kokusu ile ruhu gıcıklanan doktor ayağa kalkarak, kadının gözlerinin içine dikkatle baktı. Simayı katiyen hatırlamıyordu ama pek te civelek bir şeydi. Geniş kenarlı şapkanın altında düz bir alın, kusursuz bir burun, taze bir ağız, gamzeli yanaklar ve ortası çukur düzgün bir çene vardı.

Doktor yer gösterdi ve ciddî bir tavır takınarak:

— Buyurun! dedi, nedir şikâyetiniz, bakayım?

Şivesinden, ırkdaş olduğu belli olan kadıncağız:

— Ah, doktor! dedi. Kıyak, başım ağroor...

Doktor, gözlüklerini düzeltti. Bu güzel başa ağrı veren Yüce Tanrıya, içinden sitemler etti.

— Nasın ağroor? diye sordu.

— Basbayağı ağroor işte. Bilirim ben? Hergün bu vakıtlar tutoor.. akşamadak hellak oloorum.

Doktor düşünür gibi oldu; ayağa kalktı..

— Hımm! dedi; ağnoorum.. Soyun bakayım!

Kadın şaşırdı..

— Buyur?

— Soyun, doorum.

— Ama, doktor, benim ağriyan yerim başımdır.

— Biloorum.. Soyun!

— Vucudum ile ilân münasebatı yoktur, doktor!

— Olsun olmasın, soyun!

— Ama neden soyunayım?..

— Zo bana örgeteceksin doktorluğu?.. İrica ederim soyun!

Bu israr karşısında öfkelenen kadın, birdenbire yerindcn kalktı, yanındaki masanın üzerine bıraktığı çantası ile eldivenlerini kaptığı gibi oda kapısına koştu, kendini dışarıya attı.

Doktor Yaldızlayan, hayretle arkasından baktı, sonra omuzlarını silkti ve hâdiseyi unutmağa hazırlandı. Hayatında buna benzer neler görmüştü? Vız gelirdi böyle şeyler ona!

***

Ertesi gün yine muayenehanesinde oturuyordu. Soyunma teklifini öfke ile karşılayan güzel kadının hâyali gözlerinin önünden büsbütün gitmemişti.

— Zo, köpoğlu karı! Ne biçim şey imiş? Başkaları benim dememi beklemezden düğmeleri çözmeğe bakarlar..

Diye söylenip dururken, kapı vuruldu.. bir an, doktor: «Acep, odur?» düşüncesiyle heyecanlandı.

— Giriniz! diye seslendi.

Hayır! Ümidi boşa çıkmıştı. Karşısında, ruh gıcıklayıcı lâvantaya bedel buram buram pastırma kokan, kulaklarının içinden fışkırmış simsiyah tüyleri ile orman kanununun hükümlerine giren, iri kıyım kalantor bir herif gördü. Pastırma kokusu ile kendi arasındaki mesafeyi mümkün olduğu kadar açmak için gitti, yazı masasına oturdu. Herif ayakta duruyordu. Sorgu, sual beklemeden, incelmemiş bir Kayseri şivesi ile:

— Tohtor! dedi; niye ğaldim, biliyonğ mu? Başım ariyor, üstüğe afiyat!

Doktor Yaldızlayan, hemen kâğıtlığın içinden bir reçete kâğıdı çekti, kalemi ele aldı. Herif masaya sokuldu ve bir yaban ağacının dallarını hatırlatan, iri, kıllı parmaklarını kâğıdın üzerine koydu.

— Yoh! Diğne beni. Benimkisi, bildiğin baş ağrısı değil.

Allahın günü, hep bu vahıtlar dutuyor, giceye gader. Bittim gayrı!

— İyi ya! İlâç yaziyorum..

— Ne ilâcı? İlâç kâr etmiyor ki. Aspirin.. Solfato.. efendime deyim, ustura leptil.. daha ne garınağrısı.. hepsini de denedim.

Doktor Yaldızlayan durdu.

— Agnadıım... Öyle ise, sinirdendir olmalı. Hep aynı saatta geloor dedin ağrı?

— Evet.

— Tamam! Nervödür. O halde, cenabın eksersiz edeceksin!

— Kerem it; ağnamadım.

— Oyun oynaacaksın, yaniya..

— Pırafa mı? Altmışaltı mı? Ne gibi oyun?

— Hareket oyunu: Golf oyna.. tenis oyna.. futbol oyna.. İster isen bilardo oyna.. bir oyun oyna da ne olursa olsun!

Herif ceketini çıkarmağa davrandı:

— Mayene itmeeceğenmi beni?

— Yok, istemez! Hastalığın sebebi besbellidir.. tipiktir.

Herif otuz iki altın dişiyle güldü. Masanın ta başına geldi, dikildi. Varyoz gibi kollarını sıgayarak:

— Ulanğ doğuz! dedi; bizim garının başı ağrıdımı, soyun... Benimki ağrımı, oyun!.. Seni diri diri yimeyip de kimi yiyim? Di, bahalım, eşeğın tohtoru!

Doktor Kirkor Yaldızlayan, sandalyesinden kaydı, masanın altına bir külçe gibi, baygın, yığılıverdi..

Ercüment Ekrem Talû

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

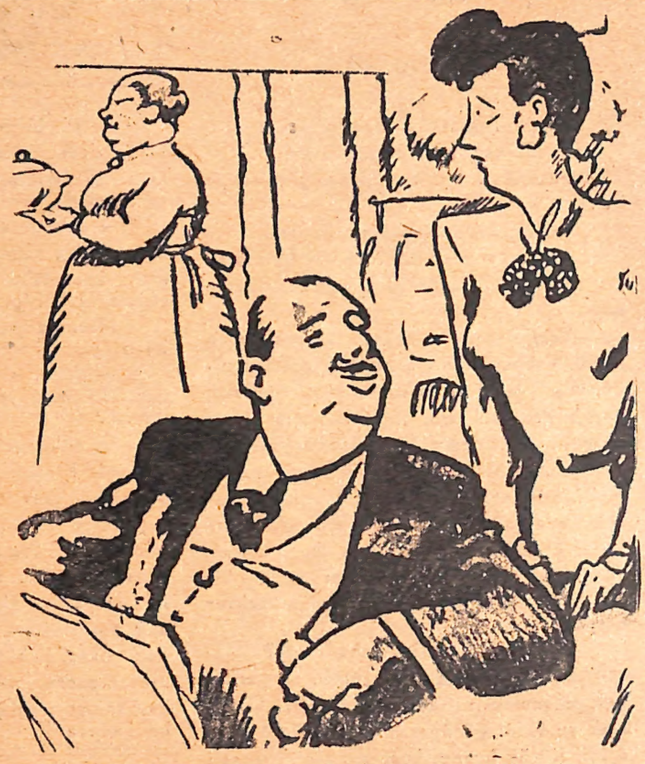

— Yeni ahcı değil mi?.. Acaba ne pişirmiş?

— Cesaret edip soramadım!

— Çok güzel, çok sevimli, çok şık kızsın.. Herkes tıpkı bana benzetiyor seni!

Kendini asan Hindli Fakir.

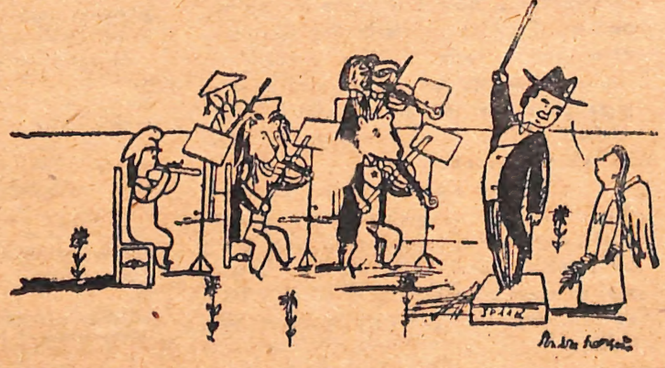

Birleşmiş Milletler Orkestrası:
Sulh — Sakın "Bitmemiş Senfoni"yi çalmayınız!

Meğer Sevmek

Tefrika No. 18

Yazan : A. H. Reel

Onnik Tomasyan Efendinin :

— Ne var, ne oloorsun evlat?

Sualine karşı zoraki bir gülümseme ile :

— Hiç.. Azrail yokladı galiba !

Cevabını verdi. Bütün sofra halkının :

— A.. a.. Kadri Bey ağzını hayıra aç !

Tembihleri birbirine karışırken o içinde kopan ihtilâli bastırmakla meşguldü. Hissi, mantığı, aklı, zekâsı, hafızası hep birden faaliyete geçtikleri için kafası dehşetli ve amansız bir mücadeleye sahne olmuştu. Zihninde sürü sürü soru işaretleri birbiri arkasına aynı istasyondan hareket eden sürat katarları gibi yekdiğerlerini kovalıyorlar, ruhunun her köşesi, vücudunun her zerresi aynı suali bir aksiseda vaziyetinde durmadan tekrar ediyorlardı :

— Acaba o mu? Acaba o mu?

Evet, şu anda en kuvvetli, en parlak ışık parçasının altına gelmişlerdi. Gayet açık ve vazıh görüyordu. Hiç şüphe yok, o idi. Küçük burnu, kusursuz alnı, gamzeli yanakları katiyen değişmemişti. Yalnız saçları biraz daha koyu kumral olmuştu. Fakat gözler, o lâciverde bakan mavi gözler mahkeme huzurunda şahitlik eder, pullu imzalı senet verir gibi :

— Ben Maviş'im, ben Maviş'im !

Diye aksi ispat edilemiyecek şekilde taahhüde girişiyorlardı. Muhakkak ki o da kendisini tanımıştı. Fakat son zamanlarda oğradığı ihmalin sebeplerini bilmediği için benliğinde bütün aileye karşı hasıl olan kinden elbette Kadri'ye de hisse düşmüştü. Amma, mademki İstanbula gelmişti. Hususî tahkikata girişmek teşebbüsünde bulunmıya tenezzül etmemiş olsa bile temasta bulunduğu muhitten birşeyler işitmesi, büyük annesinin ve Faik Beyin öldüklerini, köşkün kiraya verildiğini duyması lâzımdı. Bunları bildiği halde gene selâm vermemesi ve aşınalık göstermemesi imkânı var mıydı?

Kadri böyle uzun uzun düşünürken etrafını çeviren gürültüden, kalabalıktan tecerrüdetmiş, büsbütün başka bir âleme dalmıştı. Şıkırdak zadelerle Şaklaban zadeler onunla fazla teklifsiz olmadıkları için genç adamda âni vukua gelen bu değişikliğin amilini sormıya cesaret edememişlerdi. Lâkin Onnik Tomasyan efendi, işi şakaya vurarak :

— Evlâdım Kadri Bey, dedi, ka, bundan istiskal çıkar.. Gönlün, kalbin bizde midir, değil midir, onu bilmeyiz ama, gözlerin demindenberi hep pistdedir.. Orada seni enteresa edecek ya pek güzel, yahut da pek acayip bir şey görmüşsündür her halde..

Kadri birdenbire silkindi. Gözlerini bütün davetlilerin üzerinde samimî ve iltifatlı bakışlarla gezdirmeğe çalıştıktan sonra cevap verdi :

— Affedersiniz, birini çoktan beri kendisinden haber alamadığım bir arkadaşıma benzettim de onun için bir tuhaf oldum. Haydi içelim öyleyse !.

Mecliste içmeyenlerin de bulunduğunu hatırlayınca Ferruh Beyle Zahide hanıma :

— Ama, siz de bir şey yemiyorsunuz.. Yoksa mayonezi bir az ağır mı buldunuz ?

Diye hitabetti. Bununla beraber aynı zamanda kaçamak nazarlarla Mavişi takip etmekten geri kalmadı. Genç kız, kırk yaşlarında kadar sarı saçlı sarı kesik bıyıklı, düzgün ve sevimli yüzlü bir adamla dans ediyordu. Boyu bir az kavalyesininkini aşıyordu. Çehresinde hayattan memnun, endişesiz ve ıstırapsız bir insan ifadesi yoktu. Fakat kendisiyle göz göze geldikten sonra suratına zoraki bir neşe maskesi takmıya çalıştığı gizlenmiyecek tarzda belli oluyordu.

Bana inanınız! Bu yeni cild unsuru ŞAYANI HAYRETTİR.

"Çirkin ve sert tenim, bir hafta ZARFINDA TAZELEŞTİ ve CAZİP BİR HAL ALDI."

Bayan E. J. yazıyor "Tesiri heman sihriamiz idi. Buruşukluklarım gaip oldu ve bir çok seneler gençleştim. "Yegâne cild unsuru olan Penbe renkteki Tokalon Kreminde bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve genç hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç edilen kıymetli "Biocel" cevheri vardır. Her akşam kullanınız ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüz için, (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Bu sayede cildiniz beyazlanacak ve kadife gibi yumuşayacaktır. Tokalon kremini umumiyetle terkibinde hiç bir hakiki cild unsuru bulunmayan adi kremlerle karıştırmayınız. Tokalon kremleri istimali ile çok parlak ve yeni bir güzellik garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

Müzik susmuş, dans edenlerden bazıları bir kaç kere el çırpmakla beraber fazla ısrar göstermemişlerdi. Kalabalık, meyilli bir yerden dört yöne dağılan bir su birikintisi gibi sağa sola, öne arkaya süzülüp eriyordu. Bu arada Maviş de sarışın adamla birlikte giriş kapısının ortasındaki yoldan geçerek iç taraftaki hususî salona doğru yürümüştü. Ha..aa, demek orada oturuyorlardı. Onun için daha evvel dikkatine çarpmamıştı.

Kadri, yavaş yavaş yerinde doğruldu :

— Bana bir dakika müsaade !

Diye o tarafa teveccüh etti. Onnik efendi arkasından bir müddet gülerek baktı. Sonra Şıkırdak zadelerle Şaklaban zadelere dönerek :

— Delikanlı yine sevdalanmıştır, nedir, dedi. Acırım, doğrusu zavallıya.. Otuzuna ya basmıştır.. Ya basacak.. Kucağımıza doğdu, bilmez miyim ? Allah vermiş, para, sağlık, gençlik, güzellik . Şunun kadrini bilse de kendi küfvü helâl süt emmiş bir asılzade kızı ile evlense, rahat etse ya.. Hayır.. On senedir ona kimler yılışmadı, ne dilberler peşinden koşmadı.. Fakat hiç birine aldırmadı, hepsine boş verdi.. Merhum büyük valdesi Dürdane hanımefendi sağlığında torununun mürüvvetini ne kadar görmek isterdi, bilmezsiniz.. Lâkin nasip değilmiş.. Babası Lemi Beyi tabiî tanoorsunuz... O akşama sabaha ölecek diye beklenirken Hanımefendi gitti... Ama bilirsiniz ne cabbar, ne işgüzar kadındı. sapına kadar Osmanlı idi.. Kocası Salih Beyin yokluğunu bir saniye bile belli etmemiş, Lemi Beyi binbir hastalıktan kurtarıp büyütmüştü. Fabrikaların müdürü Faik Beye aşna fışnası vardır derler ama, ben inanmoorum doğrusu.. Günahı üstünde kalsın neme lâzım.. Bence «Salihati Nisvan» dan mübarek bir hanımdı..

Seyit Bey gürültülü bir kahkaha salıverdi, Ferruh Beyin zayıf yüzünde de bir iskelet tebessümü peyda oldu. Reşide hanımla Zahide hanım sahte bir utangaçlık tavrı takınarak gözlerini önlerinden ayırmıyorlardı.

Kadri evvela hole doğru ilerliyormuş gibi yaptı. Sonra kalabalığa karışarak hususi salonun kapısından baktı. Mavişle sarışın adamın camakânın tabiî bir siper teşkil ederek örttüğü kuytu köşede bir masaya yerleşdiklerini gördü, genç kız kavalyesiyle başbaşa idi. Yanlarında hiç kimse, tek davetli bile yoktu.

Kadrinin kapıldığı heyecan sipazmozu geçirmekte olduğu tereddüt devresinin buhranları arasında büsbütün şiddetini arttıyordu.

— Arkası var —

48 — 53000 LİRALIK 4 KUR'AMIZ

İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI

Sahipleri içindir!

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ
ÇIKAR, SİYASİ
MİZAH MECMUASI

İDAREHANE

Ankara, caddesi, No. 47

Telefon: 22129

ABONE

Türkiyenin her tarafı için:
Seneliği 1000, altı aylığı 500,
üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere:
Seneliği 2000, altı aylığı
1000, üç aylığı 500 kuruş.

28 Şubat, 1946 Perşembe

Sayı: 101

20 Kuruş

Yeni PUDRA RENKLERİ

önünde

KADINLARIN HAYRETİ

★

Teninize en uygun gelecek pudranın tam rengini veren yeni bir Kolorimetrik makina icadedilmiştir.

Bu sayede şimdiye kadar görülmemiş emsalsiz bir güzellikte orijinal pudra renklerinin istihzarına imkân verilmiştir. Bunları yalnız Tokalon pudralarında bulabilirsiniz. Bu pudra rüzgârlı ve yağmurlu havalarda bile bütün gün sabit kalır. Burnun parlamasına mani olur. Hususi ve beratlı bir usul dairesinde istihzar edilmiştir. Bu yeni Tokalon pudrasının en son yeni ve *cazip renklerini* bugünden tecrübe ediniz. Daha genç ve güzel görününüz.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz Tokalon servisi 25 E. Posta kutusu 622, İstanbul

BAHAR

Yarın martın biri!.. Artık bahar kapımızı bir kuş gagasiyle vuracak! Unutmayınız ki, martın yedinci günü de talih kuşu kapımızı vuracaktır! Millî Piyangoyu kaçırmayınız..

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Her kütüphanenin, daima el altında bulunacak ana kitabı

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ

Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

VERMUTLARIMIZ

Çok

sevilen bir

aperetiftir.

TEKEL

İYİMSER LE KÖTÜMSER

İYİMSERLE KÖTÜMSER: FOTOĞRAFÇI!